

ጎይታ ናብ ሲኦል ወረደ

“ተራእዩን ተሰሚዑን ዘይፈልጥ ኩነታት ይፍጸም ኣሎ፤ ሎሚ ኣብ ኩላ ምድሪ ዓቢይ ስቕታ ኾነ፤ ዓቢይ ስቕታን ጽሞናን። እቲ ንጉሥ ስለ ዝደቐሰ፤ ምድሪ ብምልእታ ስቕ በለት። እግዚኣብሔር ኣምላኽ፡ ብሥጋኡ ስለ ዝደቐሰን፤ ነቶም ዓለም ካብ ዚፍጥር ጀሚሮም ዝደቐሱ ስለ ዘተንሥኡን፤ እታ ምድሪ ብስቕታ ትርዕድ ኣላ። እግዚኣብሔር ብሥጋኡ ስለ ዝሞተ፤ እታ ሲኦል ብፍርሃት ትርዕድ ኣላ።

ስም ጥፍእቲ በጊዕ፡ ነቶም ቀዳሞት ወለድና ከናድዮም ከደ። እቲ ኣምላኽን ወዲ ሔዋንን፡ ነቶም ኣብ ጽልመትን፡ ጽላል ሞትን ዚነብሩ ኣዳምን ሔዋንን፤ ካብ ሓዘንን ማእሰርትን ሓራ ንኼውጽኦም ብዓቢ ኣንቀውታ ኪበጽሑም ሃረር በለ። ነቲ ዓወት ዘዕተሮ ኣጽዋር መስቀል ተሸኪሙ ናብኣቶም ከደ። እቲ ዝፈጠሮ ቀዳማይ ሰብ፡ ኣዳም፤ ምስ ረኣዮ፤ ብፍርሃን ልቡ እናወቐዐ፡ “እግዚኣብሔር ምስል ኩልክሙ፤” “እግዚኣብሔር ምስ ኩልኻትኩም ይኹን፤” እናበለ ብዓቢይ ድምጺ ንኹሉ ኣወጀ። ክርስቶስ ኸኣ “ምስል መንፈስክ፤” ምስ መንፈስካውን፤ እናበለ መለሰሉ። ብኢዱ ሓዙ ኸኣ፤ “ኦ ድቁስ ተንሥእ፤ ክርስቶስ ብርሃን ኪህበካ እዩ፤ እናበለ ብኢዱ ሓዙ ኣተንሥኦ።

ኣነ፤ እቲ ምእንታኻ ወድኻ ዝኾንኩ፤ ኣምላኽካ እዩ፤ ምእንቲ ፍቕርኻን ፍቕሪ ዓሌትካን፤ እቶም ኣብ ማእሰርቲ ዘለዉ ኩላቶም ሓራ ኪወጹ፤ ኣብ ጸልማት ንዘለዉ ኩላቶም ብርሃን ኪዕደሉ፤ ደቂሶም ዘለዉ ኩላቶም ኪትንሥኡ፤ ሕጂ ብሥልጣነይ እእዝዝ ኣሎኹ። ኦ ድቁስ፤ እእዝዘካ ኣሎኹ፤ ንቃሕ። ኣብ ሲኦል ክትሕየር ኣይፈጠርኩኻን፤ ካብ ሙታን ተንሥእ፤ ኣነ ሕይወት ሙታን እዩ። ብኣምሳሌ ዝተፈጠርካ፤ ተግባር ኣእዳወይ ትንሥእ። ተንሥእ፤ ካብዚ ቦታዚ ንውጻእ፤ ከመይ ንስኻ ኣባይ ኣሎኻ፤ ኣነ ኸኣ ኣባኻ ኣለኹ፤ ክልቴና ኸኣ ሓደ ኣካል ስለ ዝኾንና፤ ክንፈላለውን ኣይንኸእልን ኢና።

ኣነ ኣምላኽካ ምእንታኻ፤ ወድኻ ኾንኩ፤ ኣነ ኣምላኽ እንከሎኹ፤ መልክዕ ባርያ ወሰድኩ፤ ኣነ ኣብ ልዕሊ ሰማያት ዝነበር፤ ኣብ ምድርን ኣብ ትሕቲ ምድርን ወረድኩ፤ ነፃ እንከሎኹ፤ ኣብ መንጎ ሙታን፤ ምእንታኻ፤ ምእንቲ ወድ ሰብ፤ ሓጋዚ ከምዘይብሉ ሰብ ኾንኩ። ካብ ገነት (ጀርዲን) ንዝወጸእካ፤ ምእንታኻ፤ ብኣይሁድ ኣብ ገነት (ጀርዲን) ተኸሓድኩ፤ ኣብ ገነት ከኣ ተሰቐልኩ።

ነቲ ሓደ እዋን ኡፍ ኢሊ ዝሃብኩኻ ሕይወት ንኸመልሰልካ፣ኣብ ገጸይ ንዝተቐበልክዎ ጥፍጣፍ ርኡ። ነቲ በመልክዐይ ዝፈጠርክዎ ዝተጸየቐ ባህሪኻ እንደ ገና ንኸሓንፅ ዝተቐበልክዎ መጽፋዕቲ፣ኣብ ገጸይ ርኡ። ነቲ ኣብ ዝባንካ ተጻዒኑ ዘሎ ሸኸም ሓጢኣትካ ንኸራግፍ፣ኣብ ዝባንይ ዝተቐበልክዎ ስምብራት መግረፍቲ ርኡ።ምእንታኻ፣ ምእንቲ እተን ብኸፍኣት ናብታ ኦም ዝተመጣጠራ ኣእዳውካ፣ ኣብ ዕንፀይቲ መስቀል ብጽኑዕ ዝተሸንከረ፣ ኣእዳወይ ርኡ።

ምእንታኻ፣ ኣብ ገነት ንዝደቀስካን፣ ብድቁስካ እንከሎኻ ሔዋን ካብ ጎድንኻ ንዝወጸትን፣ክብል፣ኣብ ዕንፀይቲ መስቀል ደቀስኩ፣በሊሕ ኩናት ከኣ ንጎድነይ ሰንጠቆ።መውጋእቲ ጎድነይውን፣ንቓንዛ ጎድንኻ ኣሕወዮ።እቲ ድቃሰይ ኸኣ ነቲ ናይ ሲኦል ድቃስካ ከተንሥኦ እዩ። እቲ ንጎድነይ ዝሰንጠቐ ሴፍ፣ ነታ ናባኻ ዝኣመተት ሴፍ ናብ ሰገባኣ ክመልሳ እዩ።

ተንሥእ፣ ካብዚ ቦታዚ ንልዓል። እቲ ጸላኢ ካብታ ምድራዊት ነገት ኣብዚ መርሓካ።ኣነ ግን ሕጂ ኣብታ ዝተሰጎጥካላ ገነት ኣይኮንኩን ዝመልሰካ፣ እንታይ ደኣ ኣብ መንግሥተ ሰማይ እየ ከንግሠካ። ካብታ ኣምሳል ሕይወት ዝኾነት ኦም ከልከልኩኻ፣ እንተ ኾነ ግን ርኡ፣ ኣነ እቲ ሕይወት ብርስእሳ ዝኾንኩ፣ ሕጂ ምሳኻ ተወሃሂደ ሓደ ኾንኩ።ኸሩቤል፣ንባርያ ከም ዚሕልዎ፣ ኪሕልወካ መዘዝክዎ፣ሕጂ ግን ከም ኣምላኽ ገቢሮም፣ ከም ዜገልግሉኻ ገበርክዎም።እቲ ብኪሩቤል ዝተገብረ፣ ተሸከምቲ ቅልጡፋትን ትጉሃትን ዝኾኑ፣ ዙፋን እጽብየካ ኣሎ። እቲ ኣደራሽ መርዓ ድሮ ተሸሊሙ ኣሎ፣ ኩሉ ውራይ ድግስ ተሰናድዩ ኣሎ፣ እቲ ዘለዓለማዊ መሕደሪ ቦታ ተሰናድዩ ኣሎ፣ እቲ ብኹሉ ዜሓጥስ ዘበለ ዝመልኦ ገዛ፣ጋህ ኢሉ ተኸፊቲ ኣሎ። መንግሥተ ሰማይ፣ ካብ ዘለዓለም ንኣኻ እዩ ተሰናድዩ።” (PG 43.451.462.-463 ርኡ)።

እዚ ኣብላዕሊ ዘንብብናዮ ጽሑፍ፣ብዛዕባ ቀዳም ስዑር፣ ካብ ዝተገብረ ጥንታዊ ስብከት፣ ዝተተርጎመ እዩ።

ፍቁራት ኣሕዋተይን ኣሓተይን፣ እዚ ብምተምሳላውን ስእላውን ተደሪሱ ዝቐረበልና፣ ናይቲ ክወን ታሪኽ ኣዳም ዚገልጽ ጽሑፍ፣ንነፍስ ወከፍ ታሪኽ ደቂ ኣዳምን ናይ ኩሉ ዓሌት ፍጥረት ደቅ ሰብን ዚምልከት እዩ። ከመይ እቲ ሓዲስ ኣዳም ክርስቶስ፣ኣርኣያ ኩሎም ደቂ ኣዳምን፣ቀዳማይ በኹሪ ፍጥረትን፣ በኹሪ ትንሣኤን እዩ።ንሕና ደቅ ኣዳም እቲ ንሱ ዝኾኖ ክንከውን፣ እዚ እዩ

መደብ አምላክ። እቲ ንኣዳምን ንሔዋንን ዝበሎ፣ንኣይ፣ ንኣኻ፣ንኣኸ. እውን ኪብሎ እዩ።

በዚ ምኽንያት ኢና ብቀዳም ስዑር ለምለም ሰቲ እንቕበል፣ጥሉል ሰቲ፣ ናይቲ ብለይቲ ፋሲካ እንቕበሎ ትንሣኤን ሓዲስ ሕይወትን አምሳል እዩ። ንኣና ክርስቲያን በዓለ ትንሣኤ፣ዝኸሪ ጥራሕ ኣይኮነን፣በዓለ ትንሣኤ፣ትንሣኤና እነኸብረሉን፣ ምልኣት ሓጎስ እንሳተፈሉን ዕለት እዩ።ቀዳሞት ክርስቲያን፣ ነቲ ብሓጢኣት ዝቐሰለ ኣረጊት ሰብ፣ ምስ ኩሉ ተግባራቱ እናኸሓዱ፣ ድሕሪ ነዊሕ ምስንዳው፣ብለይቲ ቀዳም ስዑር እዮም ዝጥመቑ ዝነበሩ።በዚ ኸኣ ምስቲ በኹሪ ትንሣኤ ዝኾነ ኢየሱስ ሓቢሮም፣ በቲ አምሳል ትንሣኤ ዝኾነ ምስጢረ ጥምቀት፣ ምስ ክርስቶስ ሓቢሮም ይሞቱን ይቕበሩን፣ምስኡ ሓቢሮም ኸኣ ብሓዲስ ሕይወት ይትንሥኡን።

በዚ ኸኣ እዩ ቅዱስ ጳውሎስ፣ “እቶም ብኸርስቶስ ዝተጠመቑና ዘበልና፣ ኩላትና ብሞቱ ኸም ዝተጠመቑናዶ ኣይትፈልጡን ኢኹም? እምበኣር ከምቲ ክርስቶስ ብኸብሪ ኣቦ ካብ ምወታን ዝተንሥእ፣ ከምኡ ኸኣ ንሕና ብሓዳስ ሕይወት ምእንቲ ኸንነብር፣ብጥምቀት ምስኡ ሞትናን ተቐበርናን።” (ሮሜ፡6፡ 3-4)።ፍቁራት ኣሕዋተይን ኣሓተይን፣ንሕና ክርስቲያን እንብሃል፣ምስ ክርስቶስ ሞይትና፣ ምስኡ ዝተንሣእና ሰባት ኢና።እቲ ቀንዲ ሕቶ፣እታ ኣብ ክስርስቶስ ዝነበረትን፣ንሕናውን ብምሥጢረ ጥምቀት ዝተቐበልናያን “ሓዳስ ሕይወት” ኣብና ኣላዶ የላን? ኣጥፊእናያ እንተ ኾይና፣ ወይ ጸምልያ ወይ ድማ ዝገደደ ሞይታ እንተ ኾይና፣ሕጂውን ከምቀደምና፣በቲ ካብ ዕፀ መስቀል ዝፈሰሰ ክቡር ደም ክርስቶስ ዝተረኸበ፣ምስጢረ ምወታን ተባሂሉ ዚጽዋዕ፣ ብምስጢረ ንስሓ ተሓጺብና፣ነቲ ካብ ሕይወት ዝፈልየና፣ሓጢኣት ኣብ መንበረ ኑዛዜ ቀቢርና፣ በታ ሓዳስን ዘለዓለማዊትን ሕይወት ንተንሥእ።

ቀዳም ስዑር ርስሓት ክዳና ጥራይ ዘይኮነስ፣ ርስሓት ነፍስና እንሓጽበሉን እንጽርየሉን ዕለት ይኹን፣ቀዳም ስዑር ብሓቂ ተስፋ ትንሣኤ ዚብሰረሉ ዕለት ምስንዳውና ይኹን።ቀዳም ስዑር ኣረጊት ኣተሓሳስባን፣ኣነባብራን ተሳዒሩ፣ ኣብ ቦታኡ ሓዲስ ሕይወትን፣ሓዲስ ኣነባብራን ዚትከኣሉ ዕለት ይኹን፣ ቀዳም ስዑር ዝተባህሉ ምኽንያት፣ኣብ ክንዲ ግዝረት ጥምቀት፣ኣብ ክንዲ መሥዋዕቲ እንስሳ መሥዋዕቲ ክርስቶስ ስለ ዝተተክእ፣ቀዳማይ ሥርዓት ተሳዒሩ፣ ኣቦታኡ ሓዲስ ሥርዓት ስለ ዝተተኸለ ቀዳም ስዑር ተባሂሉ።ንሕና ክርስቲያን ደቂ ሓዲስ ኪዳን፣ደቂ ሓዲስ ሥርዓት ስለ ዝኾና፣ንዝሓለፈ ኣረጊት

ባህልናን ሕይወትናን ምስ ቀዳም ስዑር ንስዓሮ፤ነታ ብጥምቀት ካብ ክርስቶስ ዝተቐበልናያ ሓዳስ ሕይወት ከአ ንልበሳ።

“ጃህራኹም ጽቡቕ አይኮነን። ቀኑብ መባኹዕቲ ንብዘሎ እቲ ብሑቕ ከም ዜብኩዮዶ አይትፈልጡን ኢኹም፤ ከምቲ ሕጂ ዘሎኹምዎ ዘይበኹዎ ሓድሽ ብሑቕ ምእንቲ ኸትኮኑ፤ነቲ አረጊት መባኹዕቲ አጽሪኹም ደርብይዎ። ከመይ ገንሽል ፋዲካና ክርስቶስ ተሠዊዑ እዩ። ስለዚ በቲ አረጊት መባኹዕቲ ወይ ብመባኹዕቲ እከይን ሕሰምን ዘይኮነ፤ብዘይበኹዎ እንጌራ፤ማለት ብቕንዕናን ብሓቅን በዓልና ነኸብር።” (1ቆሮ.6-8)። እናበለ ሓዋርያ ጳውሎስ፤ ይምዕደናን የተባብዓናን አሎ።ሃየ እምበአር አሕዋትን አሓትን፤ “አይትፍራህ፤ አነ እቲ ቐዳማይን እቲ ዳሕራይን፤ እቲ ሕያውን እየ። ሞይተውን ነበርኩ፤ እንሆ ኸአ ንዘለዓለም ዓለም ሕያው እዩ፤ አብ ልዕሊ ሞትን ሲኣልን ከአ ሠልጣን አሎኒ” (ራእ. 1:17) ዝበለ፤ ንኹሉ ስዒሩ ዝተንሥአ ንጉሥ፤ አብ ማሕደር ልብና ኪነግሥ ይመጽአሎሞ፤ ቦታ ነሰናድወሉ፤ ቤቱ ንሸልመሉ፤ ብዕንባባ ንቀበሎ።

ዝነቐጸ ሕይወትና ዚርሕሰሉ፤ዝአረገ ሕይወትና ዚሕደስሉ፤ ዝደኸመ መንፈስና ዚበራበረሉ፤ዝሓዘነ ልብና ዚሕጎስሉ፤ ጸልማት አእምሮና ዚበርሃሉን፤ ዝንሕደሰሉን እንቕደሰሉን ርሑስ ለምለም ሰቲ ይግበረልና። ብደሓነ ሰላም ከአ ናብ ብርሃነ ትንሣኤኡ የብጽሓና። አሜን።

ካብ ሓውኹም አባ ሙሴ ተስፋዮሓንስ - ሲታዊ